

det til en klassekamp mellem de unge, børnene, og de ældre.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Bare for at der ikke skal herske nogen tvivl: Enhedslisten er imod enhver form for brugerbetaling i sundhedsvæsenet og også for medicin, uanset om det er til børn eller ældre eller alle os midt imellem. Vi er altså startet med, at der skulle være gratis medicin til børnene.

Da det jo skal være et spørgsmål til hr. Kamal Qureshi, vil jeg gerne spørge hr. Kamal Qureshi, om det ikke er korrekt, at når børn skal have medicin, vil det ofte være akut, og så har man altså ikke tid til som forældre at vente på, at der er åbent på socialkontoret, at man får udfyldt diverse blanketter og får en tid hos sagsbehandleren 14 dage senere og så måske får det bevilget; så handler det altså om, at man skal have medicinen her og nu, og hvis medicinen ikke er gratis, bliver man nødt til at prioritere mellem medicin og mad, hvis man ikke har særlig mange penge.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Da den sidste bemærkning ikke ganske henholdt sig til reglerne – jeg tror, at vi har fået slået fast herinde, at den der omskrivningsmodel bruger vi nødt – så vil jeg lige sige, at så er der jo ingen grund til at svare på det.

Og så vil jeg bede fru Birthe Skaarup tage en kort bemærkning; så får hr. Kamal Qureshi lejlighed til at svare.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Ja, for der fangede vi alligevel hr. Kamal Qureshi. Det, hr. Kamal Qureshi sagde, var, at jeg blandede tingene om de 1,5 mia. kr. sammen med det her beslutningsforslag. Det var jo faktisk ikke det, jeg gjorde, for i det sidste svar, hr. Kamal Qureshi kom med, snakkede hr. Kamal Qureshi netop om den samlebandskirurgi, som har været i gang, og jeg er godt klar over, at det er dér, skoen måske trykker for SF, nemlig at der er bevilget en hel del penge til det samlede sundhedsvæsen, og selvfølgelig kommer mange af de penge også børnene og det forebyggende arbejde til gode.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kamal Qureshi for at svare.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Ja, lad mig starte bagfra, var jeg lige ved at sige.

Jeg ved ikke, om fru Birthe Skaarup har bemærket, at SF jo rent faktisk ikke stemte imod at give penge til sundhedssektoren, de 1,5 mia. kr., vi snakker om, men der er ikke nogen tvivl om, at den prioritering, den linje, den generationsskævhed, der er i de 1,5 mia., når man udelukkende går ind og prioriterer samlebandskirurgien og får amterne til at omdirigere ressourcerne til samlebandskirurgien alene og nedprioriterer forebyggelsen, skærer ned på forebyggelsesindsatsen på en række områder, ja, så er der en generationsskævhed. Sådan opfatter vi det i hvert fald i SF.

Så skal jeg lige sige til fru Else Theill Sørensen og til hr. Anders Møller, at allerede under førstebehandlingen anførte vi nogle helt klare beløbsgrænser for, hvor dyrt det kan være at have et barn, der er kronisk sygt, eller nogle børn, der bliver syge med nogle akutte sygdomme.

For mig er det her ikke en fattigdomsdebat, det er ikke en klassekampsdebat. Det kan godt være, at der er andre partier herinde, der gør det til det, men det er ikke fra min side. Det, jeg står her og snakker om, er ikke, at vi har dybt forarmede børnefamilier, som skal tigge socialkontorerne for at få råd til at købe medicin, det er ikke det, der er pointen. Pointen er, at i og med at man ikke vil være med til forslag af denne her karakter, får vi en generationsskævhed i systemet.

Den generationsskævhed er jo yderligere understreget af, at man ikke er villig til at gå ind og kigge på indtægterne for pensionister. Når man vælger at give dem nogle ydelser i sundhedssektoren, skal det være alle pensionister. Uanset hvor meget de tjener, uanset hvor rige de er, så skal de, bare fordi de passerer en vis alder, have ret til at få en masse særlige ydelser.

Det, jeg anfører, er, at det automatisk kommer til at give en skævvridning i sundhedssektoren i forhold til generationerne, og det er sådan set bare det, jeg anfører, og det var også det, jeg gjorde under førstebehandlingen. Jeg kan da stadig væk glæde mig over, at vi under andenbehandlingen får en så heftig debat og en så interessant meningsudveksling, på trods af at det faktisk var det samme, jeg sagde under førstebehandlingen.